

תלמודו בידו

דף ז עמוד ב

א] מה הם שיעורי משלוח מנות, מתנות לאביונים וסעודת פורים ?

ב] האם מותר לעשות כיום טוב מלאכה לצורך מכשירי אוכל נפש, אם אי אפשר היה לעשותה מערב יום טוב ?

ג] אלו חומרות יש בשבת יותר מביום הכפורים ?

ד] חייב כרת שלקה, האם נפטר בכך מהכרת ?

ה] האם מוכח שאין מלקות פוטר מכרת מדברי המשנה "אין בין שבת ליום הכיפורים אלא שזה זדונו בידי אדם וזה זדונו בכרת" ?

א] משלוח מנות: שתי מנות לאיש אחד. ואף יין נחשב מנה.
מתנות לאביונים: מתנה אחת לשני עניים [מתנה אחת לכל אחד].
סעודת פורים: חייב לשתות יין "עד דלא ידע". אכלה בליל י"ד, לא יצא ידי חובתו.

ב] חכמים: אסור [כגון שנפגמה הסכין ביום טוב], שנאמר "הוא" ולא מכשיריו.
ר' יהודה: מותר, שנאמר "לכם" לכל צרכיכם [אך אם אפשר לעשותה מערב יום טוב, אסור].

ג] 1. עשה מלאכה במזיד, בשבת חייב סקילה, ביום הכפורים חייב כרת.
2. לחכמים, הדליק גדיש של חברו, בשבת פטור מלשלם, משום דקם ליה בדרכה מיניה.
וביום הכפורים חייב לשלם, שאין קם ליה בדרכה מיניה אלא בחייבי מיתה.
אך לר' נחוניא גם בחייבי כרת אומרים קם ליה בדרכה מיניה, ופטור מלשלם.

ד] ר' חנניה: התרו בו עדים למלקות ולקה בבית דין, נפטר מחיוב כרת שעליו.
חכמים: אין בכח מלקות לפטור מן הכרת [אף שיש עונש מלקות בחייבי כריתות].

ה] רבא: מוכח שאין מלקות פוטר מכרת. שאם לא כן, הרי אף זדון יום הכיפורים בידי אדם.
רב אשי: אינו מוכח, כי "יום הכפורים זדונו בכרת", היינו שעיקר חיובו בכרת, אבל אם אכן התרו בו למלקות ולקה, נפטר מן הכרת.

רב נחמן: אינו מוכח, שמא המשנה כשיטת ר' יצחק, שאין מלקים את העובר על לאו שיש בו כרת, אפילו אם התרו בו למלקות.